

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM**

Broj: 41 0 K 103976 24 K
Visoko, 19.12.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Općinski sud u Visokom, sudija Amir Bajrić uz sudjelovanje zapisničara Alme Halilović, u krivičnom predmetu protiv optužene A.L. zbog krivičnog djela „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine rješavajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Zenica broj: T 04 0 KT 0059152 24 od 04.10.2024.godine, nakon zaključenog javnog glavnog pretresa, održanog dana 19.12.2024.godine u prisustvu kantonalne tužiteljice Andreje Božičković, optužene lično i njenog branitelja Hadžić Zahida, advokata iz Visokog, donio je dana 19.12.2024.godine i javno objavio :

RJEŠENJE

OPTUŽENOJ: A.L. , kći V. i majke H. rođ. K., rođena u V. ... godine, gdje je nastanjena na adresi R. broj .. po Cipsu, a privremeno nastanjena na adresi G.R. broj ..., pismena, sa završenom srednjom školom, po zanimanju ekonomski tehničar, zaposlena kod Tex Team – Arnautovići Visoko, udata, majka jednog mladb. djeteta, Bošnjakinja, državljanka Bosne i Hercegovine, JMB: ..., **neosuđivana**,

na osnovu člana 356. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) u vezi sa članom 61. KZ FBiH, izriče se

SUDSKA OPOMENA

što je:

- dana 03.06.2024. godine, u gradu V., u stanu, na spratu kuće u kojoj živi sa mužem T.L., na adresi R. broj..., nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozila mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje člana porodice, svekrve E.L., s kojom ne živi u zajedničkom domaćinstvu, tako što je, nakon što je prethodnog dana napustila bračnu zajednicu i otišla da živi kod svojih roditelja, vratila se na sprat kuće u kojem je stanovala sa svojim mužem T. u namjeri da uzme njihov zajednički novac i definitivno napusti bračnu zajednicu i tom prilikom se verbalno sukobila sa svekrvom E. koja ju je htjela odmaknuti od njenog sina T., istu ujela za palac lijeve ruke, a zatim joj zadala nekoliko udaraca dlanom u potiljačnom i bočnim dijelovima glave, svjesna da ovako bezobzirnim ponašanjem ugrožava spokojstvo, tjelesni integritet i duševno zdravlje članova svoje porodice, to i htjela, što je sve kod E.L., izazvalo osjećaj straha i nesigurnosti,

dakle, nasiljem i drskim ponašanjem ugrozila mir i psihičko zdravlje člana svoje porodice sa kojim ne živi u zajedničkom kućanstvu,

čime je počinila krivično djelo „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 1. KZ F BiH.

Na osnovu člana 202. stav 1. ZKP FBiH, optužena A.L. se obavezuje na plaćanje troškova krivičnog postupka u paušalnom iznosu od 50,00 KM koji iznos je dužna platiti u toku od 30 dana od pravosnažnosti rješenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Zeničko-dobojskog kantona Zenica je optužnicom broj T04 0 KT 0059152 24 od 04.10.2024. godine, optužilo A.L. da je radnjama opisanim u izreci presude počinila krivično djelo "Nasilje u porodici" iz člana 222. stav 1. KZ F BiH. Na ročištu za izjašnjenje o krivici optužena se izjasnila da je kriva, nakon čega je predmet dostavljen sudiji radi zakazivanja glavnog pretresa.

Na glavnom pretresu održanom dana 19.12.2024. godine provedeni su dokazi tužilaštva i to ispitivanjem u svojstvu svjedoka oštećene E.L., ispitivanjem svjedoka T.L. (supruga optužene koji je koristio svoje zakonom propisano pravo da ne svjedoči protiv optužene), te izvršen uvid u materijalne dokaze i to: uvid u prijavu nasilja u porodici JU Centar za socijalni rad Visoko broj: 03/2-04-11-280/24 od 04.06.2024. godine, medicinsku dokumentaciju na ime E.L., sačinjena od strane JU Doma zdravlja Visoko koja se sastoji od uputnice u bolnicu JU ZD Visoko HMP od 03.06.2024. godine, i specijalističkih nalaza i to : Specijalistički nalaz JU DZ HMP Visoko od 03.06.2024. godine na ime oštećene, Specijalistički nalaz JU DZ HMP Visoko od 03.06.2024. godine na ime optužene, rješenje Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 102680 24 Zm od 13.06.2024. godine o izricanju zaštitne mjere A.L. i izvod iz kaznene evidencije za optuženu A.L. PS Visoko broj: 08-02-09/1-interno/24 od 14.06.2024. godine.

Od dokaza odbrane provedeno je saslušanje optužene u svojstvu svjedoka te je izvršen uvid u rješenja OS U Visokom broj 41 0 Pr 102688 24 Zm od 14.06.2024. godine na okolnosti da je prema E.L. određene mjere zabrane, te u medicinsku dokumentaciju na ime optužene DZ Visoko od 25.10.2024. godine, Specijalistički nalaz DZ Visoko do 03.06.2024. godine sa uputnicom u bolnicu od 03.06.2024. godine, Mišljenje savjetovišta „Vehabović – Rudež“ od 08.06.2024.godine, te zapisnik o saslušanju svjedoka E.L. broj: 08-02-09/1-721/24 od 13.06.2024. godine sačinjen u PS Visoko koji je korišten od strane branitelja u toku unakrsnog ispitivanja i uložen u sudski spis u skladu sa odredbom člana 288. stav 1. ZKP FBiH.

Oštećena E.L. je pred sudom kao svjedok izjavila da je nastanjena ulica R. ... gdje živi sa mužem i sa sinom na spratu i da se radi o dva odvojena ulaza koja su spojena na središnjem dijelu. Optužena joj je i dalje nevjesta ali ne živi sa njima od kada je izašla iz njene kuće 03.06.2024. godine. Do tada je živjela sa njenim sinom na spratu kuće. U pogledu predmetnog događaja navela je da su u nedjelju, prije na dan, sin i nevjesta imali sukob van kuće gdje je njen sin T. nevjestu odvezao roditeljima, sutradan dolazi po svoje stvari u pratnji oca, ulazi u kuću i nastaje dreka na spratu, na samom hodniku gdje oni žive, tu se mnogo čulo, bio je kaos, čula je A. glasove kako traži pare, s obzirom na prije na dan situaciju navečer koja se desila, u tom momentu istrčala je kroz vrata kroz središnji ulaz kuće na stubište i uzela sina pod ruku da se skloni od problema da ne bi došlo do fizičkih obračuna da ona pokupi svoje šta joj treba. Navodi da pošto je ljevoruka, ona je svog sina obuhvatila lijevom rukom i optužena je u tom momentu derala se i zagrlizla palac njene lijeve ruke i rukama 2-3 puta ju je po licu ošamarila. U tom momentu bila je brza reakcija sina i jedva su iščupali prst i ona je desnom rukom povukla za mašnu od kose optuženu da joj pusti prst jer ju je boljelo. Onda je rekla „napuštaj moju kuću“ i to je bio kraj. Onda je muž izašao da ona siđe i rekao joj pokupi sve svoje što imaš i sve ćeš dobiti a i više preko advokata a i sin njen joj je to govorio u prepirci. Ona je poslije pozvala policiju koja je došla na uviđaj a oštećena je završila na hitnoj. Poslije je otišla u socijalno poslije

izjave i tražila da je zaštite, dobila je zaštitu i nije bilo problema za ovih 6 mjeseci. Ne traži nikakvu odštetu. Poznato joj je da su izrečene mjere jer joj je došlo rješenje suda za te mjere za 6 mjeseci i nisu imali problema niti su imali bilo kakve komunikacije A. i ona poslije ovog događaja koji se desio 03.06.2024. godine. Osim što ju je optužena ujela za palac od povreda je imala posljedicu visokog pritiska i šećera i išla je neuropsihijatru i nije mogla noćima spavati a optužena ju je udarila po bočnim dijelovima glave ali je oštećena razjasnila da to nisu bili jaku udarci i glava ju je više zaboljela od šoka i ne postavlja zahtjev za naknadu štete prema optuženoj.

Na upite branitelja optužene svjedok je odgovorila da je optužena sama došla po stvari i da je njen otac ostao na cesti a da ona nije znala da će optužena doći po stvari. Opisujući gdje se dogodio događaj razjasnila je da se događaj desio na spratu kuće njene i njenog muža na samom ulazu u prostor u kojem su oni živjeli i kada je ona došla na to mjesto optužena je u tim momentima već kupila stvari i derala se tražila pare i nije još bila pokupila sve stvari i sve se to desilo na hodniku jer je zato i odzvanjalo i dreka se čula. Kada se popela na taj hodnik njih dvoje (optužena i sin od oštećene) su bili okrenuti jedno prema drugom i deranje je bilo „Daj pare“. Potvrdila je da je tačno što je izjavila na upit tužitelju da je sina obuhvatila rukom i povukla je sina i sklonila ga od A. da ne dođe do obračuna. Navodi da ona nije bila okrenuta A. direktno licem u lice jer nije ni mogla kad je sina obuhvatila i rekla mu hajde i sin je bio tačno pored nje te pojasnila gdje je bio sin i da ga je obuhvatila svojom lijevom rukom i A. je ostala iza njene lijeve ruke i iza T. jer joj je T. bio okrenut leđima. Navela je da je tada samo njena desna ruka bila slobodna a na pitanje branitelja da li je A. uzela njenu ruku odgovorila je da je optužena uzela njenu ruku ustima i zagrizla prst njene ruke (što je sud i konstatovao na zapisnik kako je pokretom glave naprijed svjedok pokazala kako je optužena zagrizla njen prst). Svjedok je dalje razjasnila da je dok je optužena držala njen prst u svojim ustima da je vukla optužena za šnalu u kosi i tad je sin uletio između njih i razdvojio ih. Navodi da je optuženoj rekla, kad je izvadila prst iz njenih usta i kad ih je njen sin razdvojio, da joj izađe iz kuće i da će dobiti preko advokata sve i to je bilo što je rekla optuženoj a da nije tražila da se oni razvedu i ni dan danas to ne traži.

Prilikom prednošenja zapisnika o saslušanju svjedoka 08-02-09/1-721/24 od 13.06.2024. godine sačinjen u PS Visoko za koji je svjedok potvrdila da je isti potpisala na pitanje šta je tačno da li navod u navedenom zapisniku koji glasi: „kada sam se popela u hodniku na stepeništu provukla sam svoju ruku ispod pojasa svoga sina i povukla ga nazad da ne bi bilo problema, te kada sam ga povukla on se nalazi iza mojih leđa a ja sam gledala u svoju nevjestu A., nakon toga moj je sin rekao potpiši kod advokata razvod i sve ćeš dobiti a ja sam dodala na to „dobit ćeš kod advokata, samo stavi potpis sve je tvoje“ odgovorila je da je to okrenuta verzija i da je tačno što je danas rekla i da nije pročitala zapisnik jer nije htjela tužiti optuženu.

Na pitanje da li je branitelja da li je znala da su oni imali neki novac dječiji i svoj privatni odgovorila je da nije, ni količinu ni iznos ni ništa nije znala jer su oni imali svoje domaćinstvo a oni svoje i što se tiče toga oni (suprug i ona) nisu imali ništa sa tim.

Na dodatno pitanje tužiteljice potvrdila je da nakon što je rekla riječi optuženo dobit ćeš kod advokata, da su optuženoj nakon ugriza upućivane riječi da napusti kuću.

Optužena je izjavila pred sudom u svojstvu svjedoka izjavila da je u braku sa T. od 04.12.2021. godine i da su u braku jer se nisu razveli a ne žive skupa od 03.06.2024. kada se desio ovaj događaj. Navela je da se dan ranije desila svađa između nje i muža van kuće na šta ju je muž na silu sa mlđb djetetom odvezao njenim roditeljima i ostavio bez bukvalno ičega osim onog što su

dijete i ona imali na sebi u tom momentu. Odvukao ih je u B.M. gdje žive njeni roditelji. Naredni dan se javila mužu sa zahtjevom da dođe po stvari na što joj on govori da ne može doći u kuću da bi nakon toga rekao da dođe ali sama. Prije odlaska u kuću po stvari obratila se socijalnom i policiji koji su je upućivali jedni na druge jer je tražila pomoć da neko bude prisutan prilikom uzimanja stvari jer je očekivala da može doći do problema. Kada je došla u kuću mirno je puštena da uđe i počela je da uzima dječije i svoje osnovne stvari. Kada je pokupila to primarno otvorila je dio ormara gdje je stojao novac gdje je bio dio njenog ličnog novca od prodatog auta njenoj sestri koje je ona prodala svojoj sestri i bilo je dječijih para. Obzirom da je taj dan bila prinuđena da plati vrtić tražila je te pare da plati te troškove ali nisu bile na tom mjestu već ih je sklonio muž uz riječi da ću ih dobiti preko advokata. Nakon toga je par puta govorila “daj pare”, 3 puta je govorila povisujući za nijansu ton i on je rekao “Ne dam, preko advokata ćeš ih dobiti”, sve se to dešavalo u spavaćoj sobi, izlazi na hodnik a muž je iza nje i u tom ulazi svekrva bukvalno trčeći i tu su se srele na hodniku gdje ona njoj prstima bukvalno unosi se u facu sa riječima “marš iz moje kuće rospijo, dobit ćeš sve kada se razvedete” na što je ona (optužena) svojim rukama maknula njene ruke (oštećene) koje su bile ispred očiju na što je ona počela da je čupa, počupala ju je za kosu jednom rukom i čak joj je iščupala i naušnicu a drugom rukom dok je čupala po licu gdje ima ogrebotinu i dokaz nalaz, njen prst je završio u njenim ustima i ona je ugrizla za taj prst da bi joj ista pustila kosu. U svemu tome njen muž je bio sa njene desne strane iza nje, prilazi majci sa leđa, vuče je na šta ona i dalje maše rukama i na silu je vuče na donji sprat. E. šalje svog muža na sprat sa riječima “S. pazi šta će odnijeti”. Ona je onda nazvala policiju jer su joj rekli da ide sama a u slučaju problema da pozove policiju. Ona je još svojih nekih stvari pokupila dok je policija došla, izašli su napolje svi i policiji dali izjave. Onda je gospođa pitala šta da radi sa prstom na šta je policajac rekao objema da imaju pravo da idu u DZ i da izvade nalaze na što je E. rekla “Zašto ona” pokazujući na nju. Policajac je rekao “Ima i ona povrede, DZ će ustanoviti kojeg stepena”. Tu u prisustvu svih i policije dogovor je bio da neće niko nikoga tužiti i tu se završava sve. Ona se poslije toga obratila psihologu Nermini jer je imala problema sa spavanjem, brigom što sama ostaje sa mladb. djetetom i na sve to dobijam poziv za sud. Navela je da su ona i muž potpuno odvojeno živjeli od svekra i svekrve ali u suštini nisu jer se E. miješala u njihov život. Suprug želi da prevaziđu ovaj period zbog djeteta a ona još razmišlja o svemu, kada se sve slegne pa će vidjeti šta dalje.

Na upite tužiteljice je izjavila da sa svekrvom nije u dobrim odnosima i da je tog dana došla u kuću, da je njen otac bio ispred kuće a da ju je muž pustio da uđe u kuću. Izjavila je da ne zna je li svekrva znala da dolazi ali misli da je znala jer su tu bili prisutni i ona i njen muž. ali kada je došla u kuću nije se srela sa svekrvom. Potvrdila je ponovo da je tri puta tražila novac govoreći „daj pare“, i da je blago povisila glas a da nakon toga, u minuti dolazi svekrva. Tog dana nije uzela novac a dobila je novac možda nakon mjesec dana. Razjasnila je da je nakon događaja sa suprugom živjela zajedno u podstanarima jedan mjesec nakon ovog događaja a da su sada ona i suprug u kontaktu zbog djeteta. Navela je da kada je ugrizla svekrvu za palac da je to bilo u momentima kada je sklonila te njene ruke ispred svog lica i kada je ona nju ponovo rukama počela po licu i uhvatila za kosu i bilo je između njih tog čampanja, kratko je to trajalo i onda je njen muž prišao i razdvojio ih.

Na dodatno pitanje branitelja je odgovorila da ne zna da li je E. (oštećena) vidjela kada je došla sa ocem autom po stvari.

Sud ukazuje da je svjedok T.L. pred sudom koristio svoje zakonsko pravo privilegovanog svjedoka propisano članom 97. stav 1. točka a) ZKP FBiH da ne svjedoči protiv svog bračnog druga tj. optužene supruge A.L. i nije dao iskaz na glavnom pretresu.

Iz nalaza JU DZ Visoko od 03.06.2024. godine je vidljivo da je oštećena primljena u DZ Visoko 03.06.2024. godine u 17:32 sati i da je navela da je fizički napadnuta od sinove supruge, da ju je nevjesta ugrizla za palace lijeve šake i udarila nekoliko puta u otvorenim dlanom u području glave i da je na pregledu pacijentica lošeg psihičkog stanja i uplakana i da je pritisak 180/100 a ŠUK 8,9. Iz uputnice pod 03.06.2024. godine proizilazi da je E.L. upućena na urgentni blok JU Kantonalne bolnice Zenica zbog fizičkog napada radi pregleda i mišljenja.

Iz prijave JU Centar za socijalni rad Visoko broj: 03/2-04-11-280/24 od 04.06.2024. godine je vidljivo da je oštećena dana 04.06.2024. godine pristupila u navedeni centar i prijavila da ju je optužena ugrizla za prst i udarala dana 03.06.2024. godine a da je prijava podnesena od strane Centra prema PS Visoko radi poduzimajna radnji iz nadležnosti policije i aktivnosti u cilju zaštite žrtve nasilja u porodici a sve shodno članu 8. Zakona o zaštiti od nasilja u porodici.

Iz nalaz JU DZ HMP Visoko od 03.06.2024. godine na ime optužene je vidljivo da je optužena primljena u DZ dana 03.06.2024. godine u 18:24 sati i da je navela da se javlja radi fizičkog obračuna sa svekrvom koji se desio prije sat vremena i da navodi da ju je svekrva počupala za kosu, „gurala prste u lice“pri čemu je ogrebala po licu u području iznad gornje usne i nosa i da ju je svekrva čupala za kosu i navodi se da je pri pregledu pacijentica svjesna, orjentisana u vremenu i prostoru i prema drugim licima i da na koži iznad gorenj usne vidljiva ogrebotina 1 cm dužine. a da je pritisak 120/80 a ŠUK 6,8. Iz uputnice pod 03.06.2024. godine proizilazi da je A.L. upućena na urgentni blok JU Kantonalne bolnice Zenica zbog fizičkog obračuna radi pregleda i mišljenja

Iz rješenja Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 102680 24 Zm od 13.06.2024. godine proizilazi da su optuženoj izrečene zaštitne mjere zbog događaja predmetnog dana i radnji prema oštećenoj u trajanju od šest mjeseci (udaljenje iz kuće, zabrana približavanja žrtvi nasilja i zabrana uznemiravanja i uhođenja).

Iz rješenja Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 102688 24 Zm od 14.06.2024. godine proizilazi da su oštećenoj izrečene zaštitne mjere zbog događaja predmetnog dana i radnji prema optuženoj u trajanju od šest mjeseci (zabrana približavanja žrtvi nasilja i zabrana uznemiravanja i uhođenja).

Iz mišljenja savjetovališta „Vehabović – Rudež“ od 08.06.2024. godine proizilazi da se optužena javila psihologu Nermini Vehabović Rudež navodeći da je predmetnog dana dok se svađala sa mužem što joj nije dao novac bez poziva u sobu došla svekrva i krenula je napadati i otimati novac tako da je ona u samoodbrani ugrizla za prst a da ju je svekrva udarala po glavi i čupala za kosu, napravila joj ogrebotinu pored usne.

Iz specijalističkog nalaza JU Dom zdravlja Visoko od 25.10.2024. godine – Centar za mentalno zdravlje-Psiholog Rudež Nermina proizilazi da se ista javila psihologu nakon prijema poziva od strane suda koji joj je spustio muž bez puno objašnjenja a ona je vjerovala da su sve povukli kako je došlo do mirenja s njim.

Iz izvoda iz kaznene evidencije PS Visoko za optuženu od 14.06.2024. godine proizilazi da ista ne prolazi kroz kaznenu evidenciju.

Cijeneći svaki dokaz pojedinačno i u međusobnoj vezi sud je donio odluku kao u izreci iz slijedećih razloga.

Naime, sud je iskaz svjedokinje oštećene E.L. na glavnom pretresu u cjelosti prihvatio kao vjerodostojan i istinit. Sud je kroz svjedočenje svjedokinje stekao dojam da ista govori istinu o svim odlučujućim činjenicama navedenim u izreci presude i da u istoj nema bilo kakve osvetoljubivosti prema optuženoj a što je ista potvrdila i ne postavljanjem imovinsko-pravnog zahtjeva i navodom da nije htjela ni tužiti optuženu. Istinitost iskaza sudu je vidljiv i iz dijela iskaza ove svjedokinje kada je jasno rekla a udarci koje joj je optužena zadala nisi bili jaki udarci (što će sud posebno obrazložiti kod izbora vste krivično pravne sankcije) jer da je svjedok htjela bilo šta neistinito govoriti mogla je u tom dijelu drugačije iskazati. Sam iskaz svjedokinje je u saglasnosti i sa medicinskom dokumentacijom gdje je ista kod doktora istog dana navela da ju je nevjesta ugrizla za palace lijeve šake i udarila nekoliko puta otvorenim dlanom u području glave i koji nalaz je izdat predmetnog dana tj., 03.06.2024. godine u 17:41 sati (oštećena primljena u DZ u 17:32 sati). Isti iskaz oštećene je u saglasnosti i sa prijavom JU Centar za socijalni rad Visoko broj: 03/2-04-11-280/24 od 04.06.2024. godine gdje je konstatovano da se oštećena obratila navedenom Centru i prijavila da ju je optužena ugrizla za prst i udarala i sud u pogledu navedene prijave nije prihvatio prigovor branitelja da se isti ne može cijeniti jer se radi o jednostranoj izjavi obzirom da se radi o ispunjenju zakonske obaveze prijave nasilja u porodici od strane navedenog Centra čiji sadržaj je razjašnjen na glavnom pretresu iskazom oštećene koji je podvrgnut unakrsnom ispitivanju od strane odbrane. Ne saglasnost u iskazu kod policije koji je predodčen od strane branitelja za sud ne predstavlja okolnost koja je relevantna za donošenje odluke niti su, po stavu suda, od bitnog uticaja na kredibilitet iskaza svjedoka oštećene.

Iz navedenih razloga, poklanjanja vjere iskazu oštećene u cjelosti, sud i nije prihvatio iskaz optužene u svojstvu svjedoka smatrajući da je isti usmjeren na izbjegavanja ili umanjeње krivnje za predmetni događaj. Sud ne može da ne ukaže da je optužena u DZ Visoko pristupila skoro sat vremena nakon oštećene i niti na jedan način nije razjasnila sudu gdje je bila sat vremena i zašto se odmah nije javila u Dom zdravlja kao i oštećena. Sud ne može ne primjetiti da je optužena u iskazu izjavila da joj je oštećena čak i naušnicu iščupala ali da to nije ničim pokrećpljeno niti se navodi u medicinskoj dokumentaciji za optuženu. Sud nije prihvatio ni navod branitelja da je optužena počinila radnje prema oštećenoj u samoodbrani jer, čak i da je prihvaćen iskaz optužene, a nije, sama optužena u svom iskazu navodi da je prvi fizički kontakt sa oštećenom ona ostvarila kada je rukama odgurnula ruke oštećene tako da se ne može govoriti o nužnoj odbrani u konkretnom slučaju. Sam iskaz optužene je kontradiktoran i njenim navodima u mišljenju savjetovališta „Vehabović – Rudež“ od 08.06.2024. godine gdje je navedeno da je optužena navela da je bez poziva u sobu došla svekrva i krenula je napadati i otimati novac tako da je ona u samoodbrani ugrizla za prst jer je razjašnjeno (u tom dijelu su saglasni iskazi i optužene i oštećene) da se događaj desio u hodniku na spratu kuće a ne u sobi i da optužena tog dana nije ni uzela bilo kakav novac tako da joj oštećena nije ni mogla novac otimati (a što je i sama optužena potvrdila u iskazu na glavnom pretresu). Sud nije mogao prihvatiti navod branitelja optužene u završnoj riječi da je optužena dovedena u stresnu situaciju zbog čega je reagovala i branila se jer je navedeno u kontradiktornosti sa iskazom same optužene koja je sama izjavila da je čak i očekivala neke probleme prije dolaska u kuću oštećene tog dana što ukazuje da je ista bila spremna na incidentnu situaciju a optužena je, po stavu ovog suda, kao osoba sa skoro 36. godina života u momentu predmetnog događaja itekako mogla predvidjeti sve situacije a i sama je izjavila da je upravo ona počela prepirku sa suprugom prva povisujući glas i da ne zna da je svekrva opšte i znala da je tog dana došla u kuću (prije podizanja glasa i traženja novca od supruge) što samo ukazuje da oštećena na bilo koji način nije mogla pripremiti i prouzrokovati toliki stepen ugroženosti optužene da bi bili ispunjeni uslovi nužne odbrane (da se optužena bojala sverkve na bilo koji način ne bi ni povisila ton predmetnog dana).

Sud mora ukazati da rješenja ovog suda koja se odnose na izricanje zaštitnih mjera i prema optuženoj i prema oštećenoj nije smatrao relevantnim jer je Zakon o zaštiti od nasilja u porodici

FBiH u članu 7. stav 1. propisao da je neophodni stepen sumnje samo osnov sumnje (isti stepen sumnje koji Zakon o krivičnom postupku propisuje za donošenje naredbe o provođenju istrage) tako da dokazna vrijednost navedenih rješenja (koja su u konkretnom slučaju donesena deset ili više dana od predmetnog događaja) nema značaj jer bi u tom slučaju dalji tok krivičnog postupka izgubio na svojoj neophodnosti kod razjašnjenja stanja stvari a u toku glavnog pretresa sudu je razjašnjeno stanje stvari kako je prethodno navedeno i obrazloženo. Također sud navodi da je svu medicinsku dokumentaciju cijenio na osnovu slobodne ocjene dokaza kao obične isprave obzirom da ni od strane tužilaštva ni od strane odbrane u toku postupka nije provedeno bilo kakvo vještačenje po vještacima medicinske struke koje bi sudu razjasnilo sve navedene dokaze tj. posljedice radnji. Sud smatra da je navedeno i mogao uraditi kada se imaju u vidu bitna obilježja predmetnog krivičnog djela tj. da bitna obilježja ovog krivičnog djela u njegovom osnovnom obliku nisu stepen povreda i prouzrokovane posljedice.

Naime, odredba člana 222. stav 1. Krivičnog zakona FBiH tj., krivičnog djela “Nasilje u porodici” glasi:“(1) Ko nasiljem, drskim ili bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost ili psihičko zdravlje člana svoje porodice, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine“.

U konkretnom slučaju je jasno utvrđeno (navedeno ne spore ni optužena ni oštećena) da su iste u tazbinskom srodstvu i da su ispunjeni uslovi propisani članom 2. tačka 23. Krivičnog zakona FBiH tj. da se optužena i oštećena imaju smatrati članovima porodice.

Stoga je sud iz opisanih dokaza jasno i bez bilo kakve sumnje utvrdio da je optužena poduzela sve radnje koje se navode u izreci presude i istu oglosio krivom za počinjenje predmetnog krivičnog djela.

Po ocjeni suda optužena je predmetno krivično djelo učinila sa direktnim umišljajem jer je bila svjesna svog djela i htjela njegovo izvršenje odnosno da radnjama iz izreke presude narušava mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje člana porodice (ugriz za prst i udaranje u predjelu glave bilo koga se svakako cijeni kao radnje koje je optužena znala da su zabranjene i da se ne trebaju činiti prema bilo kome i opet ih je počinila), a sud je utvrdio da je optužena prilikom izvršenja krivičnog djela bila uračunljiva, jer predloženim dokazima nije dovedena u sumnju mogućnost optužene da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima u vrijeme izvršenja djela (što je sud sve prethodno obrazložio kod ne prihvatanja iskaza same optužene), te su se u njenim radnjama stekla sva bitna obilježja bića predmetnog krivičnog djela za koje je optuženu i oglosio krivim kako je prethodno opisano.

Uvidom u izvod iz kaznene evidencije za optuženu sud je utvrdio da optužena nikada ranije nije osuđivana za bilo koje krivično djelo.

Prilikom izbora vrste krivičnopravne sankcije sud je zaključio da se u konkretnom slučaju svrha krivično-pravnih sankcija može postići mjerom upozorenja koje su propisane članom 59. Krivičnog zakona FBiH. Tom prilikom, a imajući u vidu zapriječenu sankciju za predmetno krivično djelo ali i olakšavajuće okolnosti na strani optužene koje je sud utvrdio u vidu ranijeg neosuđivanja optužene, porodičnog stanja i da je majka jednog malodobnog djeteta čiji najbolji interes jeste da se održi bračna zajednica između njegovih roditelja, ali i stav same oštećene koja je izjavila da je optužena nije jako udarala po glavi u predmetnom događaju (a ni ugriz za palac nije ostavio povrede bilo kojeg stepena kod oštećene pa čak ni lakog jer to nije utvrđeno ni iz medicinske dokumentacije niti je provedeno vještačenje u tom smislu od strane bilo koga-a optužena i ne spori da je ugrizla oštećenu za palac – spori razlog i način ugriza o čemu je sud dao ocjenu zbog čega to nije prihvatio), da su i oštećena i optužena izjavile da navedeni događaj i

nisu htjele prijavljivati policiji (isti se mora procesuirati i po službenoj dužnosti) i da ne postavlja imovinsko-pravni zahtjev prema optuženoj sa kojom nije imala bilo kakvih problema nakon predmetnog događaja i kod ne utvrđivanja bilo kakvih otežavajućih okolnosti na strani optužene, sud je zaključio da za postignuće svrhe krivično-pravnih sankcija nije neophodno kažnjavanje optužene i da se svrha mjera upozorenja može, u konkretnom slučaju, postići sudskom opomenom. Sud je pri tome imao u vidu odredbu člana 60. stav 1. KZ FBiH koja propisuje:“(1) Svrha sudske opomene je da se krivično odgovornom učinitelju uputi upozorenje kad se radi ostvarivanja svrhe krivičnopravnih sankcija ne mora primijeniti kažnjavanje i kad ono nije nužno radi krivičnopravne zaštite”. Pri toj odluci sud je imao u vidu odredbe člana 61. stav 4. KZ FBiH posebno uzeti u obzir ličnost učinitelja, njegov raniji život, njegovo ponašanje poslije učinjenog krivičnog djela, stepen krivične odgovornosti i druge okolnosti pod kojima je krivično djelo učinjeno a što je prethodno obrazložio i zaključio da su u cjelosti ispunjeni uslovi propisani članom 61. stav 1. KZ FBiH za izricanje sudske opomene.

Oštećena pred sudom nije izričito potraživala imovinsko pravni zahtjev zbog čega sud o istom nije ni odlučivao.

Na osnovu člana 202. stav 1. ZKP FBiH, optužena A.L. je obavezana na plaćanje troškova krivičnog postupka u paušalnom iznosu od 50,00 KM koji iznos je dužna platiti u roku od 30 dana od pravosnažnosti rješenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja a obzirom da je ista zaposlena osoba kako je sama izjavila.

S obzirom na gore navedeno, sud je donio odluku kao u izreci ovog rješenja.

ZAPISNIČAR

Alma Halilović

SUDIJA

Amir Bajrić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja je dozvoljena žalba Kantonalnom sudu u Zenici, koja se podnosi putem ovog suda u roku od 15 dana od dana prijema pismenog otpavka rješenja, u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke.